

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

pradecessoris sui, venientem agmine magno, vt illū opprimeret, pralio excipit: initur conflictus: fuitq; exitus qui formidabatur: nam inclinatis rebus omnibus in Albertum, Adolphus fortiter pugnans cecidit.

CAPVT XXXVI.

Albertus dux austriæ Rodulphi filius, victor magno pralio, in quo oppressus est Adolphus, ab electoribus rex Rom. id quod voluit, & necesse fuit, declarat: Aquisgrani coronatur: & missis in urbem Romanam oratoribus, voluntatem de se electorum principum pontifici Bonifacio VIII. iussit intimari, vt electionem de se factam confirmaret. Celebrauerat iam Papa iste primus à se institutum iubileum magno ad urbem concursu: vsque ad illum pontificibus non venerat in mentem tam festo negotio commouere Christianismum. Legationem ad se factam ab electo rege animosius insinuatam reiecit pontifex animosior longè, quod sine sua auctoritate electio facta robur non haberet: nam vtriusq; penes se vnum, gladij potestatem manere affirmabat: quod ipso apparatu in eo, qui, vt diximus, tum agebatur in vrbe, iubileo solenniter fertur ostentasse. Primo quidem solenni die in pontificalibus apparens populo, apostolicam illis benedictionem impartitur: postera autem die imperiali habitu, infula nihilominus Casarea insignis, gladium ante se nudatum iussit deferri, & sedens alta voce testatur: Eccè duo gladij hîc. Vides ô Petre successorem tuum: Et tu salutifer Christe tuum cerne vicarium: Vide quò ascendit superbia serui seruorum tuorum. Sequenti tamen anno Alberti electionem comprobauit eo pacto, si regem Franciæ impugnans, sergem gereret & Rom. & Francorum. Implacabiliter enim rex Franciæ pontificem offenderat, quod nuptias

Eduardi Anglorum regis, & filia comitis Flandria disturbat, quodque pragmaticam sanciens, apostolica sedi, suum per Franciam minorauit honorem. Quo tempore Albertus Alberti filius, dux Brunswicenses, cum contumaces experiretur Brunswicenses suos, tacitus arma plurima contraxit aliena specie praetensa. Tam per molendinarium ad portam sancti Andreae effecit, ut ex qualibet causa nemine sentiente, aut quicquam suspicante, noctu illi cum exercitu pateret ingressus: crediderim, non ignorantibus in populo maioribus remgeri, quod infrenis populus tumultuaretur aduersus principes & maiores suos: Neque tamen ingrediens dux permisit suis aut cadem, aut vllam praedam: Sed opportunis locis exercitu distributo, conuocatos ciues primam de contumacia coarguit: inde quid fieri vellet insmans, cum illi non resagarentur, dimisit exercitum. Sensere tum mansuetudinem principis sui, qui cum arma teneret, possetque cogere quoduis, solitis contentus obsequijs, iussit quenque suo ordine permanere. Tradunt alij huius irruptionis hanc fuisse causam: Brunswico tumultuata plebs in patres, constituit duodecim Gilda magistros, (conuenticula sic vocant) quibus auctoritatem attribuerunt super omnes. Multorum in ciuitate malorum inde origo fuit. Cumque moreretur Swilhelmus puer, primi Alberti filius, factionis magistri, ut in potentatu permanerent, Henricum inter fratres seniore accipere dominum. Indoluit vrbs vniuersa, in Albertum eius fratrem propensior. Igitur effectum est, ut noctu ingressus Albertus, ut diximus, dictos magistros capi iussit. Decem ex his suspendio necauit: vndecimum gladio iussit feriri: duodecimus clam euasit supplicium. In constituto in vrbe rerum ordine, permansit ille prin-

ceps Brunswici, fratre fugato in Transylvaniam regionem.

CAPVT XXXVII.

Bellum autem, quod volente pontifice, Albertus Romanorum rex suscepit aduersus Philippum regem Francorum, cum se ex decreto Papæ scribere iuberetur regem & Romanorum, & Francorum, desijt in nuptias: Nam reges inuicem, misso pontifice facto, affinitatem inierunt, secundo post iubileū anno, cum Philippus Alberto filiam suam daret coniugem. Celebratae sunt nuptiae regales splendidissimae in vrbe Parisiorum. Aderat Gerhadus Gerhardi filius, Holsatiae comes, tum admodum adolescens, literis, vt ea etate consueuere nobiles, inibi inseruiens: & assequutus est breuē Lubicensem praepositurā, cum ordine sacro. Sed cum fratres eius morte deficerent, per apostolicam dispensationem, vt stirps propagaretur, accepta vxore, filios reliquit: quod suo loco commemorabimus. Interim verò cum Holsatiae comites, Gerhardus & Henricus fratres, in Stormaria: Iohannes cum fratribus, in Wagria manentes vnanimi consensu, quosdam ex militibus nō satis dicto audientes, terra eiecissent: quodq; in nouissima expeditione in Thietmarsia, hostibus, quam dominis, propensiores, vel concitasset, vel primi inissent fugam, ad Albertum Saxoniam ducem ad Albim commorantem se contulerunt: & contracto vndique armorum auxilio, de Magnopoli, deq; Saxoniam memorata, ad turmam octingentorum equitum, ex districtu Saxoniam mouentes in Holsatiam, transito flumine Bilena, vsque ad Trauenam, omnia vastauerunt: illoq; flumine per vada transito, vltiora petere, ferro & igni omnia deformantes. Cumq; regredi iam pararent, praeda onusti, comites ad vadū fluminis, quod